

Bilag 10.

UDENRIGSMINISTERIET

Erhvervspolitikken i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemslande.

Som et led i de igangværende undersøgelser i forbindelse med en dansk tilslutning til Det europæiske økonomiske Fællesskab har udenrigsministeriet bl. a. gennem de danske diplomatiske repræsentationer i fællesmarkedslandene tilvejebragt et materiale til belysning af de erhvervspolitiske forhold i Fællesskabets medlemslande. Ifølge sagens natur kan materialet ikke anses for udtømmende eller endeligt, men må ses som et led i repræsentationernes kontinuerlige indberetningsvirksomhed vedrørende erhvervspolitiske emner.

En række for erhvervspolitikken væsentlige sider af fællesmarkedslandenes økonomiske politik er således ikke medtaget i denne undersøgelse. Det gælder f. eks. de

generelle påvirkninger af erhvervslivets vilkår, der udgår fra den af de enkelte lande førte finanspolitik samt penge- og kreditpolitikken.

Blandt de foranstaltninger, der omtales, er i første række forskellige former for egentlige støtteforanstaltninger såsom direkte tilskudsordninger, skattemæssige begunstigelser samt offentlige låne- og garantiordninger. Endvidere redegøres for udbredelsen af offentlig eje og drift af virksomheder af erhvervsmæssig karakter, i særdeleshed for så vidt angår udnyttelsen af naturrigdomme. På grund af de betydelige institutionelle forskelle mellem de enkelte fællesmarkedslande har man valgt at beskrive forholdene i hvert land for sig.

(indberettet af den kgl.
ambassade i Bryssel).

BELGIEN.

Indledningsvis skal anføres, at den belgiske økonomi i det store og hele må siges at have en liberal karakter uden vidtgående og omfattende offentlige indgreb af regulerende eller planlæggende natur, ligesom det offentliges direkte deltagelse i erhvervslivet begrænser sig til, hvad der må anses som normalt i et vesteuropæisk samfund.

I.

Økonomisk planlægning.

Med henblik på en økonomisk planlægning er der taget skridt til udarbejdelsen

af en samlet plan for udviklingen af den belgiske økonomi i de nærmeste år. Det hermed forbundne arbejde befinder sig dog endnu på et indledende stadium.

Ved kgl. forordning af 14. oktober 1959 oprettedes et såkaldt planlægningsbureau (Bureau de Programmation). Bureauet skal afgive sine indstillinger til en ministerkomité for økonomisk koordination. Dets opgaver er følgende:

- 1) At redegøre for de generelle mål for den økonomiske politik, især med hensyn til